

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci **žalobce: Kverulant.org, o.p.s.**, se sídlem v Praze 10, Pražská 1148, IČ: 28925165, zast. Mgr. Adriánem Čechem, advokátem se sídlem v Praze 2, Vinohradská 30, proti žalované: **Kancelář Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky**, se sídlem v Praze 1, Sněmovní 4, proti rozhodnutí vedoucího Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 21.3.2014, č.j. VKPS 127/2014,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí vedoucího Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 21.3.2014, č.j. VKPS 127/2014, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce Mgr. Adriána Čecha, advokáta.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí vydaného vedoucím Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR (dále též „odvolací orgán“) blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a jeho odvolání bylo zamítnuto.

V podané žalobě nejprve žalobce uvedl, že dne 24.1.2014 požádal žalovanou ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o informacích“) o sdělení informací, které se týkají člena Rady Českého telekomunikačního úřadu pana O. F. a rovněž požádal o dopis jmenovaného ze dne

14.8.2013, kterým měl pan O. F. informovat mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (dále jen „mandátový a imunitní výbor“) o tom, že učinil patřičné kroky k ukončení činnosti výkonného ředitele soukromého sdružení právnických osob CZ.NIC. Současně učinil dotaz, zda pan O. F. je stále členem Rady ČTÚ a pokud ukončil zaměstnanecký či obdobný poměr o sdělení, kdy a jak se tak stalo a jakým způsobem o tom informoval Radu ČTÚ nebo mandátový a imunitní výbor.

Rozhodnutím ze dne 4.2.2014, č.j. 797/2014, povinný subjekt odepřel žalobci sdělit požadované informace s odkazem na ust. § 8a zákona o informacích z důvodu ochrany osobních údajů pana O. F.. Odvolání, které žalobce podal, bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím ze dne 21.3.2014, č.j. VKPS 127/2014.

Žalobce nesouhlasí s důvody uvedenými v napadeném rozhodnutí, které shledává nezákonným a své námitky vyjádřil v následujících žalobních bodech:

V daném případě povinný subjekt odmítl poskytnutí požadovaných informací především s odkazem na ust. § 8a zákona o informacích, přitom dopis pana O. F. ze dne 14.8.2013 informuje mandátový a imunitní výbor, že jmenovaný učinil patřičné kroky směřující k ukončení činnosti výkonného ředitele soukromého sdružení právnických osob podnikajícího pod firmou CZ.NIC. Tento přípis je bezpochyby písemností úřední povahy, která přímo souvisí s působením pana F. ve veřejné funkci (člen Rady ČTÚ); jedná se tedy o součást úřední korespondence mezi vysokým státním úředníkem a orgánem Poslanecké sněmovny. Nejedná se o soukromou korespondenci pana O. F., která by požívala zákonné ochrany ve smyslu ochrany soukromí či zachování důvěrnosti soukromé korespondence. Dle žalobce je třeba vzít v úvahu i skutečnost, že pan O. F., jakožto veřejný činitel dobrovolně vykonávající vrcholnou funkci ve státní správě jako člen Rady ČTÚ je povinen strpět zájem veřejnosti o svou osobu, a to zejména za situace, kdy objektivně existuje podezření, že dotýčný porušuje ust. § 4 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů (dále jen „zákon o střetu zájmů“) tím, že jako výkonný ředitel dosud manažersky řídí a vede konsorcium soukromých firem CZ.NIC. Společenská škodlivost jednání pana F. spočívá v nerespektování platného zákona o střetu zájmů. Ačkoliv povinný subjekt v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že odmítnutí poskytnutí požadovaných informací je nutné s ohledem na skutečnost, že požadovaná informace se „nevztahuje k působnosti“ Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, současně nepopírá, že předmětným dopisem pana F. ze dne 14.8.2013 disponuje. Žalobce má za to, že obsah předmětného dopisu může být velmi důležitý, neboť může potvrdit nebo vyvrátit podezření žalobce týkající se možného porušení zákona o střetu zájmů.

Dále žalobce namítá, že ani neveřejnost jednání mandátového a imunitního výboru nemůže být překážkou informací povinným subjektem dle zákona o informacích. V právních předpisech zakotvená povinnost mlčenlivosti či zásady neveřejnosti jednání se týká pouze pracovníků, nikoliv povinného subjektu, který má dle zákona o informacích povinnost žadateli poskytnout informaci. Žalobce nesouhlasí s tím, že poskytnutí požadovaných informací není možné s ohledem na zásadu neveřejnosti jednání mandátového a imunitního výboru, neboť pod pojmem neveřejnosti jednání uvedeného výboru nemůže být skryta trvalá neveřejnost všech informací, s nimiž se členové tohoto výboru (poslanci) při výkonu svého mandátu seznamují a s nimiž pracují, nýbrž jen a pouze aktuální neveřejnost jeho zasedání.

Dle žalobce v dané věci není dán důvod ani pro odmítnutí jeho žádosti dle § 15 odst. 1 zákona o informacích, neboť požadované informace nelze označit za informace, které mají v soukromém zájmu pana F. zůstat před veřejností utajeny. Zákon o informacích je speciální zákonnou normou ve vztahu k jiným právním předpisům, včetně právních předpisů upravujících ochranu soukromí a osobních údajů.

Žalobce má tedy za to, že povinný subjekt pochybil, když odmítl poskytnout žalobci požadované informace s odkazem na zásadu neveřejnosti jednání mandátového a imunitního výboru a zásadu ochrany soukromých a osobních údajů pana F.

Dále žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť povinný orgán se důvody uvedenými v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí vůbec nezabýval. Tato podstatná vada řízení činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost a pro nedostatek důvodů. Odůvodnění rozhodnutí je v daném případě velice stručné, kusé a nevypořádává se s jednotlivými odvolacími námitkami žalobce.

Žalobce nesouhlasí ani s žalovaným, že odvolání bylo opožděné, neboť nebylo opatřeno zaručením elektronickým podpisem žalobce. Naopak žalobce tvrdí, že odvolání bylo podáno u povinné osoby včas a bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vystaveným akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb. Rovněž i následné doplnění odvolání žalobce bylo řádně podáno u povinné osoby elektronicky a bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vystaveném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb.

V písemném vyjádření k žalobě navrhl žalovaný zamítnutí žaloby a k věci samotné poukázal na zákon o střetu zájmů, dle něhož každý veřejný funkcionář je povinen podávat čestné prohlášení o činnostech, majetku a příjmech, darech a závazcích ve lhůtách stanovených zákonem. Čestné prohlášení podává veřejný funkcionář evidenčnímu orgánu, který vede registr čestných oznámení a každý má právo bezplatně do registru nahlížet. Ačkoliv má žalobce přístup k registru evidenčního orgánu a může si ověřit pravdivost čestného prohlášení, obrátil se na žalovaného s žádostí o vydání kopie dopisu Mgr. O. F., který zaslal mandátovému a imunitnímu výboru. Dopis byl určen pouze poslancům, kteří jsou členy uvedeného výboru. Výbor tuto záležitost neprojednával s ohledem na očekávaný konec volebního období.

Žalovaná odmítla poskytnutí informací z následujících důvodů:

- 1) Člena Rady ČTÚ jmenuje a odvolává na návrh ministra průmyslu a obchodu do funkce vláda ČR.
- 2) Ve smyslu § 45 odst. 2 zákona č. 90/115 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny (dále jen „jednací řád Poslanecké sněmovny“), je schůze mandátového a imunitního výboru vždy neveřejná. Neveřejnost jednání výboru je stanovena jako pravidlo a takto upravenou formu jednání nelze chápat jako zásah do práva veřejnosti na informace.
- 3) Kancelář Poslanecké sněmovny nemůže mít k dispozici ani jí nepřísluší shromažďovat požadované informace např. ohledně trvání či netrvání pracovního poměru osoby, která není členem Poslanecké sněmovny nebo způsob informování Rady ČTÚ o trvání tohoto poměru apod.

Při odmítnutí žádosti vycházel žalovaný ze skutečnosti, že právo na poskytnutí informací není absolutní, rozhodné v daném případě je ust. § 8a zákona o informacích, které stanoví, že povinný subjekt poskytne osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, které upravují jejich ochranu, tedy v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů. Získání předmětné informace nelze obhajovat tvrzením, že působením konkrétní osoby ve veřejné funkci tato osoba ztrácí nárok na ochranu soukromí. Každá osoba, byť je ve významné veřejné funkci, je zároveň soukromou osobou s nárokem na ochranu svého soukromí.

Žalobce podal dne 21.2.2014 odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí „prostým“ e-mailem. Předmětné odvolání bylo učiněno elektronicky bez zaručeného elektronického

podpisu, tj. běžným e-mailem s tím, že mělo, resp. muselo být v souladu se zákonem do pěti dnů potvrzeno nebo doplněno. Předmětné odvolání bylo předepsaným způsobem doplněno až 5.3.2014, tj. nikoliv ve lhůtě, kterou stanoví zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). I přes opožděnost odvolání byla věc znovu přeshetřena.

Ze správního spisu zjistil soud následující skutečnosti:

Žalobce podal dne 24.1.2014 žádost o poskytnutí informací dle zákona o informacích, v němž požádal o odpověď na následující otázky:

- 1) Podle sdělení předsedy vlády ČR J. R. měl pan O. F. dopisem ze dne 4. srpna 2013 informovat mandátový a imunitní výbor Parlamentu ČR o tom, že učinil patřičné kroky k ukončení činnosti výkonného ředitele sdružení CZ.NIC. Žádáme o kopii tohoto dopisu.
- 2) Je pan O. F. stále členem Rady ČTÚ?
- 3) Pokud pan O. F. ukončil zaměstnanecký či obdobný poměr v CZ.NIC, kdy a jak se tak stalo? Jakým způsobem o tom Radu ČTÚ nebo ČTÚ informoval? Předložte kopii příslušných dokumentů.

Rozhodnutím ze dne 4.2.2014 č.j. 797/2014 rozhodl vedoucí samostatného oddělení styku s veřejností Kanceláře Poslanecké sněmovny ČR tak, že žádost podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a zákona o informacích odmítá.

Dle odůvodnění rozhodnutí člena Rady ČTÚ jmenuje a odvolává na návrh ministra průmyslu a obchodu do funkce vláda. Ve smyslu § 14 odst. 5 zákona o informacích se požadovaná informace nevztahuje k působnosti Poslanecké sněmovny. Člen Rady ČTÚ předkládá mandátovému a imunitnímu výboru „Čestné prohlášení – Oznámení o jiných vykonávaných činnostech, oznámení o majetku nabytém v průběhu výkonu funkce, oznámení o příjmech, darech a závazcích podávaná veřejným funkcionářem podle zákona o střetu zájmů. Je povinen tak učinit nejpozději do 30. 6. následujícího roku.

Dále v odůvodnění prvostupňový správní orgán uvedl, že žádosti o poskytnutí kopie předmětného dopisu nelze vyhovět, a to s poukazem na § 8a zákona o informacích, neboť při zpřístupnění informací je nutno respektovat ochranu osobních údajů, která je upravena zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“). V daném případě dopis pana F., který byl zaslán mandátovému a imunitnímu výboru, je určen pouze poslancům, kteří jsou členy uvedeného výboru. Ve smyslu § 45 jednacího řádu Poslanecké sněmovny je jednání mandátového a imunitního výboru vždy neveřejné.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 19.2.2014, jehož důvody uvedl v doplnění odvolání ze dne 28.2.2014.

V doplnění odvolání argumentuje žalobce obdobně jako v podané žalobě, tedy že v dané věci povinný subjekt odmítl poskytnout informace s poukazem na § 8a zákona o informacích, ačkoliv jde o písemnosti úřední povahy, která přímo souvisí s působením pana F. ve veřejné funkci; jedná se nepochybně o součást úřední korespondence mezi vysokým státním úředníkem a orgánem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Nejedná se ani o soukromou (důvěrnou) korespondenci pana F. O., která by požívala zákonné nebo ústavněprávní ochrany ve smyslu ochrany soukromí a zachování důvěrnosti soukromé korespondence, záznamů uchovávaných v soukromí a listovního tajemství podle čl. 10 a čl. 13 Listiny. Povinný subjekt proto pochybil, když na danou právní věc aplikoval výjimku

z obecné informační povinnosti dle ust. § 8a zákona o informacích. V této souvislosti žadatel připomíná, že pan O. F., jakožto veřejný činitel dobrovolně vykonávající a o své vůli zastávající vrcholnou funkci ve státní správě (člen Rady ČTÚ) je povinen strpět zájem veřejnosti o svou osobu, navíc za situace, kdy zde objektivně existuje důvodné podezření, že dotyčný funkcionář soustavně, dlouhodobě a zvláště hrubým způsobem porušuje ust. § 4 zákona o střetu zájmů tím způsobem, že jako výkonný ředitel dosud stále manažersky řídí a vede soukromé sdružení firem CZ.NIC, které je zejména správcem české národní domény, tedy všech internetových adres s příponou „cz“.

Odvolatel dále poukázal na skutečnost, že člen Rady ČTÚ má dle platných právních předpisů postavení veřejného funkcionáře /ust. § 2 odst. 1 písm. f) zákona o střetu zájmů/, a proto dle § 4 odst. 1 písm. b) a c) uvedeného zákona nesmí být statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu, členem řídicího, dozorčího nebo kontrolního orgánu podnikající právnické osoby a nesmí být v pracovněprávním nebo obdobném vztahu. Dle odvolatele je jmenovaný povinen jako veřejný funkcionář manažerskou a řídicí činnost v soukromé firmě ukončit. Odvolatel zdůraznil, že obsah dopisu může být velmi důležitý, neboť může potvrdit či vyvrátit podezření možného porušení zákona.

Odvolatel rovněž nesouhlasil s prvostupňovým orgánem ohledně překážky podání informace spočívající v neveřejnosti jednání mandátového a imunitního výboru a závěrem zdůraznil, že v dané věci není dán důvod ani pro odmítnutí jeho žádosti dle § 15 odst. 1 zákona o informacích, neboť požadované informace nelze označit za informace, které mají v soukromém zájmu pana F. zůstat před veřejností utajeny.

Dne 21.3.2014 vydal vedoucí Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

V odůvodnění nejprve konstatoval, že odvolání bylo podáno dne 21.2.2014 elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, tj. běžným e-mailem s tím, že muselo být do pěti dnů potvrzeno nebo doplněno. Protože odvolání nebylo předepsaným způsobem doplněno ve lhůtě, jedná se o opožděné odvolání.

Dále odvolací orgán konstatoval, že postup povinného subjektu byl v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o informacích i správního řádu a rozhodnutí bylo povinným subjektem řádně odůvodněno. Vedoucí kanceláře rovněž uvedl, že předmětná žádost nepatří do působnosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ve smyslu § 14 odst. 5 zákona o informacích a že skutečnost, že pan F. je zaměstnancem sdružení CZ.NIC není v působnosti Sněmovny, neboť člena Rady ČTÚ jmenuje a odvolává na návrh ministra průmyslu a obchodu do funkce vláda ČR. Závěrem odvolací orgán uvedl, že kopii předmětného dopisu nelze poskytnout, protože je nutno respektovat ochranu osobních údajů upravenou zákonem o ochraně osobních údajů.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Soud rozhodl ve věci samé bez nařízení ústního jednání, ač na jeho nařízení žalobce trval. Postupoval totiž podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., poněvadž napadené rozhodnutí shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Z povahy věci se soud nejprve musel zabývat tím, zda je napadené rozhodnutí zatíženo vadou, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 - 73, (publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz) je mezi takové vady třeba řadit i nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Soud je tedy povinen přihlížet k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů z moci úřední, tedy aniž by žalobce nepřezkoumatelnost ve své žalobě konkrétně namítal.

Podle § 20 odst. 4 písm. b) zákona o informacích platí, že pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona pro odvolací řízení ustanovení správního řádu.

Podle § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Podle odst. 3 se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalovaný nepostupoval v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, neboť jeho rozhodnutí neobsahuje předepsané náležitosti.

Z obsahu napadeného rozhodnutí není patrné, jak se odvolací orgán vypořádal s jednotlivými námitkami žalobce uplatněnými v odvolání, resp. absentuje jakákoli reakce na tyto námitky. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí v podstatě jen v obecné rovině uvádí, že postup povinného subjektu byl v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o informacích i správního řádu a rozhodnutí bylo povinným subjektem řádně odůvodněno. I když odvolací orgán uvedl, že předmětná žádost nepatří do působnosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ve smyslu § 14 odst. 5 zákona o informacích s ohledem na skutečnost, že člena Rady ČTÚ jmenuje a odvolává na návrh ministra průmyslu a obchodu do funkce vláda ČR, vůbec však nereagoval na námitku nesprávné aplikace výjimky z obecné informační povinnosti dle ust. § 8a zákona o informacích podané prvostupňovým orgánem a ani adekvátně nezaujal jednoznačný postoj k námitce odvolatele, že v dané věci není dán důvod ani pro odmítnutí jeho žádosti dle § 15 odst. 1 zákona o informacích, neboť požadované informace nelze označit za informace, která mají v soukromém zájmu pana F. zůstat před veřejností utajeny, když pouze v závěru napadeného rozhodnutí uvedl, že kopii předmětného dopisu nelze poskytnout, protože je nutno respektovat ochranu osobních údajů upravenou zákonem o ochraně osobních údajů. Žalovaný tak zcela ponechal stranou námitky a argumentaci uplatněnou v odvolání, vůbec se jimi nezabýval, a tudíž se s nimi nevypořádal.

Lze se důvodně domnívat, že nedostatečně uvedené vypořádání se s odvolacími námitkami zvolil odvolací orgán s ohledem na skutečnost, že sám shledal odvolání opožděné. K tomuto závěru dospěl odvolací orgán na základě úvahy, že odvolání bylo podáno elektronicky dne 21. 2. 2014 bez zaručeného podpisu, tj. běžným e-mailem, a proto muselo být ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu do 5 dnů potvrzeno nebo doplněno. Odvolání opatřené zaručeným elektronickým podpisem však bylo doplněno až dne 5. března 2014, tj. nikoli ve lhůtě, kterou stanoví správní řád.

Soud ověřil, že odvolání ze dne 19.2.2014 ani doplnění odvolání ze dne 28.2.2014 obsažená ve správním spisu nejsou opatřena zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vystaveném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb. Z uvedeného důvodu vyzval žalobce, aby soudu předložil důkaz o tom, že jím podané odvolání bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem.

Žalobce na základě této výzvy soudu zaslal listinné důkazy – originální datovou zprávu žalobce ze dne 21.2.2014 obsahující odvolání žalobce s textem „Certifikát použitý k podpisu již není platný. Podepsal vr@actanonverba.cz [pomociRSA/sha1v](#) 13:10:46 21.2.2014“ a dále originální datovou zprávu žalobce ze dne 4.3.2014 obsahující doplnění odvolání žalobce s textem „Certifikát použitý k podpisu již není platný. Podepsal vr@actanonverba.cz [pomociRSA/sha1v](#) 17:04:48 4.3.2014“. Žalobce předložil i Informaci o certifikátu, z níž vyplývá prohlášení poskytovatele certifikačních služeb, že platnost certifikátu vystavená pro V. R. byla od 11.10.2013 do 11.10.2014. Na základě uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že odvolání žalobce bylo elektronicky žalobcem zasláno včetně zaručeného elektronického podpisu, přičemž platnost certifikátu byla od 11. 10. 2013 do 11. 10. 2014, tedy se vztahovala i na datum podání odvolání.

Soud vyzval rovněž žalovaného, aby soudu objasnil svá tvrzení, že zatímco odvolání ze dne 19.2.2014 obsažené ve správním spisu není opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, doplnění odvolání ze dne 28.2.2014 obsažené ve správním spisu opatřeno zaručeným elektronickým podpisem bylo. Žalovaný na základě této výzvy soudu sdělil, že není možné technicky doložit, že odvolání ze dne 19.2.2014 nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem.

Soud po posouzení důkazů vztahujících se k doručení odvolání ze dne 19.2.2014 i doplnění odvolání ze dne 28.2.2014 dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno řádně, tedy včetně zaručeného elektronického podpisu a včas, tedy v zákonem stanovené 15denní lhůtě (prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 7. 2. 2014 a odvolání bylo doručeno dne 21.2.2014).

Bylo tedy povinností odvolacího orgánu řádně a včas podané odvolání posoudit a vypořádat se se všemi odvolatelem uplatněnými námitkami. Jak již bylo uvedeno výše, této povinnosti žalovaný nedostál, a proto soudu nezbylo než napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost zrušit a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátit věc k dalšímu řízení žalovanému.

Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

V následujícím řízení bude žalovaný vycházet z výše uvedeného právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odstavec 1 s.ř.s., podle kterého má žalobce, který byl ve sporu úspěšný, právo na náhradu účelně vynaložených nákladů proti neúspěšnému žalovanému. Výše nákladů řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000,- Kč a dále náklady na zastoupení advokátem za 2 úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“)] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu; celkem 6 800 Kč. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, a

proto s ohledem na § 57 odst. 2 s. ř. s. se náhrada zvyšuje o částku odpovídající této dani, a to 21 % z částky 6 800 Kč, tj. o 1 428 Kč. Žalobci tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným částka 11 228 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. března 2016

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.